

lige vilkår, og at det er et led i fritvalgspolitikken. Men når vi kender virkeligheden – og det er jeg sikker på at ministeren også gør – ude i specielt de tyndtbefolkede områder, så er der problemer, og så bliver det faktisk til ulighed.

Den besparelse, der ligger, på 50 mio. kr., skal betales af de forældre, som vil have børn i friskolerne. Og det er rigtigt, som forrige talere også sagde, at der er en lang og stærk tradition, som har været med til at inspirere og reformere det danske skolesystem i friskolerne, som vi altså ikke behandler særlig pænt med det her.

SF vil gå ind i udvalgsbehandlingen. Vi kan se, at der er muligheder for at ændre på det her, så vi vil gøre noget helt utraditionelt og arbejde sammen med Dansk Folkeparti, som sender nogle signaler, vi kan bruge, og De Radikale, formentlig også Enhedslisten og sikkert også Socialdemokratiet, og det tror jeg godt at vi kan få noget ud af, som kan føre til en ændring af det her.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Så er den sidste ordfører hr. Per Clausen fra Enhedslisten.

Per Clausen (EL):

Det er jo fremgået rimelig klart af den debat, vi har haft i dag, at det, det her forslag handler om, er at stille friskolerne svagere i konkurrencen med folkeskolerne, end de er i dag. Det er det første. Og det kunne man jo godt diskutere, hvis det var sådan, at man kunne have en åben og ærlig diskussion om, at folkeskolen har nogle problemer med at konkurrere med friskolerne, og at der var nogle steder, hvor det faktisk var vigtigt at give folkeskolerne nogle bedre betingelser.

Men det andet og dybt besynderlige i det her forslag er, at det er indrettet sådan, at det vender mod de friskoler, der findes i de tyndtbefolkede områder. Sådan er det endt med Venstre, som vel i en eller anden forstand også har sit afsæt i Grundtvig næsten lige så meget som hr. Søren Krarup, det parti, der engang talte om det nære samfund, at når man vil gøre noget for friskolerne, give dem dårligere betingelser, ja, så retter man frontalangrebet mod friskolerne i de tyndtbefolkede områder, mod landdistrikterne, og det gør man, samtidig med at Venstre har en anden minister, en fødevareminister, der rejser land og rige rundt med smukke taler om, hvor vigtigt det er at bevare landdistrikterne som noget,

hvor der sker en masse udvikling, og hvor det er attraktivt at bo.

Pointen her er jo, at de områder, hvor man kan forvente at spareivrige kommunalpolitikere, om ikke andet så spareivrige, fordi de i hvert fald mener, at de har for få penge og får for få penge fra staten, vil nedlægge folkeskoler, vil være områder, hvor man i forvejen har udgifter til transport til folkeskolen. Der vil en friskole, som skulle etableres det samme sted, naturligvis også have de udgifter, men de udgifter ønsker man ikke at de skal have mulighed for at få statstilskud til.

Kl. 16.15

Derfor skaber man under dække af, at det skulle være et lighedsskabende forslag, større ulighed mellem friskoler og folkeskoler. Det skaber lige præcis større ulighed dér, hvor det måske for alvor giver mening at snakke om, at friskolerne kan være vigtige at bevare, også fordi det vel et eller andet sted er meget godt, at befolkningen har et middel, den kan ty til som forsvaret over for kommunalpolitikere, som udelukkende ud fra besparelsmæssige hensyn nedlægger folkeskoler.

Tilbage står altså den lille nagende tvivl, som selvfølgelig godt kan skyldes, at jeg ikke sådan nærer den allerstørste tillid til regeringens hensigter, at det her forslag i virkeligheden ikke så meget handler om friskolerne, men handler om at give kommunerne bedre muligheder for at nedlægge folkeskoler fremover.

Jeg vil i hvert fald sige, at fra Enhedslistens side kunne vi såmænd godt gå ind i en diskussion af forholdet mellem folkeskoler og friskoler. Vi er hverken helt så grundtvigske som Det Radikale Venstre eller Dansk Folkeparti, eller som Venstre var det i gamle dage, selv om vi faktisk også mener, at friskoler har spillet en meget positiv rolle igennem mange år i Danmark. Vi kunne godt overveje, om man kunne gøre et eller andet i forholdet mellem friskoler og kommuneskoler, ikke mindst i de store byer. Men vi synes ærlig talt, det er dybt, dybt besynderligt, at man starter med det her frontalangreb på den mulighed, mennesker i landdistrikter har for at bruge friskoler. Det er i virkeligheden et frontalangreb på hele tanken om, at landdistrikterne skal være attraktive steder at bo og leve i.

Derfor havde hr. Søren Krarup måske ret, da han havde den teori, at denne tanke kunne være blevet udtænkt i en københavnsk embedsmænds hjerne. Det kan man jo ikke se bort fra. Men så er jeg ærlig talt lidt forbavset over, at undervis-